

ແຜນການສອນ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 17 ສິງຫາ 2008 (08-17-2008)

ຊີວິດທີ່ເຕີບໃຫຍ່:

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:** (ເຮັບເຮີ 5:11-6:12)
- ຄຳຖາມແຫ່ງຊີວິດ:** ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຈະເຮັດຂຶ້ນທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ?
- ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ຄຣິສຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງສືບຕໍ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທາງດ້ານຄວາມເຊື່ອ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານຄົ້ນຫາທາງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານໂດຍ:
- ແທກລະດັບຂັ້ນຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂອງທ່ານວ່າຢູ່ໃນຂັ້ນໃດແລ້ວ ແລະ
 - ພັທນາແຜນການຂອງຕົນເອງໃຫ້ການເປັນຜູ້ເຕີບໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີແລະບົດຮຽນ
2. ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້ ດ້ວຍການຕີກຕອງ, ພິຈາຣະນາ
3. ສຶກສາບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ໝາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຮື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກຳຈິດບັນທຶກໄວ້
5. ເຮັດກອບປີ້(ສຳເນົາ) ບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຈຳນວນນັກຮຽນ

ແຜນການສອນ

1. ແຈກຢາຍບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ
2. ສຳຣວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
3. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຮື່ອງຫຼັກໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອສົມຄືນຄວາມຊົງຈຳ
4. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພຍານສັ້ນໆ
5. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ເພື່ອການຮຽນແລະຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ແນະນຳ:

- ໃຫ້ຊື່ນຳນັກຮຽນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນ **ຊີວິດທີ່ດີທີ່ສຸດ** ໃຫ້ນັກຮຽນສຶກສາພຣະທັມເຮັບເຮີເພື່ອຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍຈະໄດ້ຊອກຫາຊ່ອງທາງຮັກສາການຈິດຈຸ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຊີວິດມີຄຸນນຄ່າທີ່ສຸດ.
- ຖາມນັກຮຽນວ່າ: ໃນປີທີ່ຜ່ານມາເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ? ເຂົາອາຈແຊເຮື່ອງປະສົບການໃນວຽກງານໃໝ່, ໄດ້ຮຽນການສ້ອມແປງເຮືອນໃໝ່, ປີ້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອ່ານ, ການໃຊ້ເວລາວ່າງເຫລົ່ານີ້ເປັນຕົ້ນ.

1. **ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ແລະອັນໃດຊົ່ວ:** (ເຮັບເຮີ 5:11-14)
 - ໃຫ້ນັກຮຽນອາາສມັກອ່ານ ເຮັບເຮີ 5:11-14

- ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມສົນໃຈເຖິງ **ຈິດວິນຍານທີ່ເຕີບໃຫຍ່**
- ຖາມຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນກຸ່ມທີ່ນຶ່ງໃຫ້ອ່ານຂໍ້ພຣະທັມເຮັບເຮີ 5:11-14 ແລ້ວໃຫ້ໂອກາດກຸ່ມທີ່ 2-3 ຕອບ.
- ຖາມໃຫ້ນັກຮຽນສເນີທາງທີ່ຄຣິສຕຽນສາມາດຝຶກຝົນໃຫ້ຈິດວິນຍານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄດ້.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: (ເຮັບເຮີ 5:11-14)

1. ດ້ວຍເຫດໃດຄຣິສຕຽນຈຶ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຊ້າ?
2. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຈຶ່ງສົມຄວນເປັນຜູ້ທີ່ສອນໄດ້?
3. ນ້ຳນົມ ແລະອາຫານແຂງໝາຍເຖິງຫຍັງ?
4. ຄຣິສຕຽນຜູ້ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ຮຽນສິ່ງເກດຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແນວໃດ?

2. ຈົ່ງເກີດຜົນ ແລະຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ: (ເຮັບເຮີ 6:1-8)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກອ່ານ ເຮັບເຮີ 6:1-3.
- ເອົາຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີສີຂຽວງົດງາມມາສະແດງ ເພື່ອເປັນການດຶງດູດຈຸດສົນໃຈນັກຮຽນ. ຈົ່ງຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ: ໃນເມື່ອເບິ່ງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນີ້ແລ້ວ ຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຕົ້ນໄມ້ນີ້ມີສຸຂະພາບເຊັ່ນແຂງສົມບູນດີ. ລັກສະນະຄວາມສົມບູນຂອງຕົ້ນໄມ້ມາປຽບທຽບໃສ່ກັບຄວາມສົມບູນຂອງຄຣິສຕຽນເບິ່ງວ່າເປັນແນວໃດ. ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ບໍ່ສົມບູນ ເຂົາເຈົ້າຈະຊ່ອຍຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ສົມບູນໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດທີ່ເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ (ບໍ່ເຫັນຮ່ອງຮອຍຈະຄົນມີຊີວິດຢູ່ໄດ້)
- ໃຫ້ນັກຮຽນຊ່ອຍທ່ານບອກ 6 ພື້ນຖານຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຢິວ ແລະ ຄຣິສຕຽນທີ່ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາໃນຂໍ້ທີ 1-2 ຂຽນລົງໃນກະດານ.
- ຊື້ແຈງຕາມທີ່ທ່ານຂຽນໄວ້ກະດານນັ້ນ, ແລ້ວຖາມວ່າ ຖ້າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫາກເປັນພື້ນຖານຂັ້ນຕົ້ນ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວນຈະກ້າວໄປສູ່ການເຕີບໃຫຍ່?
- ທ່ານຈະສາມາດຊົມຮົດຊາດຂອງພຣະຄໍາໄດ້ຢ່າງໃດ? (ຈະຟັງ ຫລືຈະປະຕິເສດ)
- ໃນເມື່ອຄົນໄດ້ຟັງໄດ້ຍິນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕ້ອນຮັບເອົາແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? (ເຂົາກໍກາຍມາເປັນຄຣິສຕຽນ ແລະເລີ້ມຈະເຮີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ)
- ກັບໄປຫາຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂຽວສິດອີກເທື່ອນຶ່ງ, ທີ່ບົ່ງບອກວ່າມັນບໍ່ໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງອັດໂນມັດ, ແລະຄຣິສຕຽນພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຫົດນ້ຳຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ, ແມ່ນອນພວກເຮົາຕ້ອງໃຫ້ມັນຖືກແດດ ແລະ ໃສ່ຝຸ່ນ (ປ່ຽນ) ຢ່າງດີ ແລະເອົາໄວ້ບ່ອນທີ່ມັນຈະສາມາດຈະເຮີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໄດ້, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ, ການຈະເຮີນເຕີບໃຫຍ່ຂອງຝ່າຍຈິດວິນຍານກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕິດສນິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະເຮີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ; ຖ້າປາສະຈາກພຣະເຈົ້ານຳພາ ແລະຊ່ອຍເຫລືອ ແລ້ວພວກເຮົາກໍບໍ່ອາດສາມາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້, ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງຢາກຊ່ອຍພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງການການເຕີບໃຫຍ່.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: (ເຮັບເຮີ 6:1-8)

1. ຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີເວົ້າເຖິງຄຣິສຕຽນ ຫລືເວົ້າເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ?
2. ດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ທີ່ຂຽນຈຶ່ງເວົ້າວ່າຄວາມເຊື່ອເປັນພື້ນຖານຂອງການໄວ້ວາງໃຈ?

3. ຈາກການພິຈາລະນາຂອງທ່ານນັ້ນແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອສໍາລັບຄຣິສຕຽນໃນສະໄໝນີ້?
4. ທ່ານຈະສັນນິຖານທີ່ມະນຸດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອດ້ວຍວິທີໃດ?
5. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະແນ່ໃຈວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການອວຍພອນຈາກພຣະເຈົ້າແທນການລົງໂທດແນວໃດ?

3. ສະແດງຄວາມພາກພຽນ: (ເຮັບເຮີ 6:9-12)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກອ່ານ ເຮັບເຮີ 6:9-12
- ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຢູ່ ໃຫ້ຄົນອື່ນຶ່ງຟັງໃນທາງທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃນການນຳພາຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຖິງຈຸດຄວາມເຊື່ອ ຄວາມໂວ້າງໃຈ ແລະຄວາມຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ.
- ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ບາງເທື່ອກໍຕ້ອງການຝຶກຝົນຫລາຍກວ່າການເຂົ້າຫາຊ່ອຍເຫລືອແບບທີ່ມະນຸດ (ຕາມມິຕາມເກີດ). ຄວາມຮັກ ແລະການຕິສອນທັງສອງນີ້ຕ້ອງພົວພັນກັນ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນນັ້ນກໍຄືການເຕືອນສະຕິ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈຊ່ອຍໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນໄດ້ດີ.
- ບັນລະຍາຍ: ຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ ບໍ່ພຽງແຕ່ຮຽນແບບຂອງພຣະຄຣິດແຕ່ຕ້ອງເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ເຕີບໃຫຍ່ດ້ວຍ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຕີບໃຫຍ່ໃນການເປັນຄຣິສຕຽນໄດ້ແນວໃດ? ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະສັງເກດເຖິງການສຳຜັດທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: (ເຮັບເຮີ 6:9-12)

1. ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ແປອກມາຈາກເຂັ້ມງວດໃນການເຕືອນເພື່ອເປັນການໝູນຈິດໃຈແນວໃດ?
2. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງເຖິງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງແນວໃດ?
3. ພວກເຮົາຈະສຳແດງວ່າພວກເຮົາຮັກພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?
4. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວນຈະສະແດງຄວາມຂຍັນຂັນແຂງຢ່າງໃດ?
5. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວນຈະຮຽນແບບຢ່າງຂອງໃຜ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນພື້ນຖານທີ່ສົມຄວນເປັນແບບຢ່າງໄດ້?

ບົດຮຽນພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ

- ການງານຂອງຄຣິສຕຽນຕ້ອງຢູ່ທີ່ການຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ.
- ການຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ເຕັມທີ່ຂອງຄຣິສຕຽນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍອັຕໂນມັດ; ຕ້ອງອາສັຍທັງຄວາມພຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ແລະການຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ຄຣິສຕຽນຕ້ອງການຮຽນແບບຂອງຜູ້ທີ່ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org. by JH